

УДК 78.071.1(477):050

Христина Голубінка

ПОСТАТЬ БОГДАНА-ЮРІЯ ЯНІВСЬКОГО У СВІТЛІ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ

Розглянуто музичну діяльність Богдана-Юрія Янівського (1941–2005), висвітлену в періодичних виданнях України. Досліджено концертно-творчий шлях митця, охарактеризовано виконавські засади його музичних композицій. Виокремлено творчо-виконавську практику прочитання творів Богдана-Юрія Янівського крізь призму тогочасної преси та музично-критичних публікацій.

Ключові слова: Б.-Ю. Янівський, періодичні видання, концертно-творчий шлях, музично-критичні публікації.

Серед славних діячів львівської музичної культури другої половини ХХ – початку ХХІ століття особливо яскраво вирізняється постать Богдана-Юрія Янівського. «Він добре знає смаки тієї аудиторії, до якої звертається; і тому не дивно, що музика його користується значною популярністю», – наголошує В. Козлов [15, с. 150].

Музична спадщина митця аналізується музикознавцями, пропагується виконавцями, шанувальниками його творчості. Однак музична діяльність Богдана-Юрія Янівського крізь призму сучасної йому преси, музично-критичних статей ще не була предметом окремого дослідження, тому потребує наукового осмислення.

Особистості Б.-Ю. Янівського присвячені інформаційні публікації в періодичних виданнях, зокрема Р. Кудлика [19], В. Опанасенка [22], С. Рябокобиленко [26], Я. Фейло [31], Я. Мельничука [33], Б. Гнатовського [9], О. Бережного [4], В. Чудного [35], Д. Герасимчука [7], Д. Назарчук [21], О. Лань [23], Х. Данилович [10], Л. Рупняк [25], В. Сіданича [27] та ін. Життєтворчість композитора вивчали: Л. Кияновська [13], А. Муха [20], В. Козлов [14], І. Зінків [12], Н. Швець [32], В. Дутчак [11], О. Колубаєв [17], І. Колодій [16], Б. Стельмах [28].

Мета статті – розглянути композиторсько-виконавську діяльність Богдана-Юрія Янівського на основі друкованих періодичних джерел періоду його творчості.

Уродженець міста Львів, композитор Б.-Ю. Янівський з дитинства проявляв інтерес до рідної української пісні. В одному з інтерв'ю до газети «Високий замок» (1996 р.) митець зазначав: «В мене і сестра, і тітка – музиканти. Але своїм музичним становленням я зобов'язаний батькові. Він працював у Львівському оперному театрі з 1945 року, був хористом та хормейстером. Отже, я опинився за кулісами, коли мені було лише чотири роки» [23, с. 5].

Навчався майбутній композитор у музичній школі-десятиріччі імені Миколи Лисенка при Львівській консерваторії, «яка вже в мої (Б.-Ю. Янівського – Х. Г.) часи отримала назву музичної школи-інтернату ім. Соломії Крушельницької» [34, с. 29]. У музичній школі клас, в якому студіювався Б.-Ю. Янівський, називали «лауреатським» тому, що «навчався в одному класі з нині видатними музикантами. Олег Криса, Богодар Которович, Віктор Єресько і Харитина Колесса, Ігор Сімович та Олександр Слободяник. Які імена, яка плеяда! Ці люди створили справжній ореол слави і рідному місту, й Україні, піднявши наше музичне мистецтво на рівень світового звучання... А ще були чудові викладачі – сподвижники української музики» [9, с. 2].

Б.-Ю. Янівський тривалий час працював музичним редактором Львівського обласного радіо (1964–1971 рр.). Відомий український поет, драматург – Богдан Стельмах, з яким «в'язала кількарічна творча дружба» [28, с. 3] Б.-Ю. Янівського у статті «Маршрути золотого трамвая» (1978 р.) пише: «Можливо, саме робота над оформленням радіопередач і стала однією з тих чарівних стежин, що ... привела згодом Богдана Янівського в тасмичий і прекрасний сад самотійної композиторської діяльності» [28, с. 3].

Незабутні враження та подяку професорсько-викладацькому складу Львівської консерваторії Б.-Ю. Янівський висловлював в одному з репортажів для газети «За Вільну Україну» (1996 р.), будучи вже лауреатом Шевченківської премії: «Перш за все це відзнака моїх викладачів – професорів Олега Криштальського, Марії Тарновецької, у яких я навчався на фортепіанному факультеті Львівської консерваторії... Моїх викладачів по композиції професорів Романа Сімовича та Дезидерія Задора» [24, с. 5].

За вагомих творчих внесок у розвиток українського музичного мистецтва Б.-Ю. Янівського достойно оцінено: народний артист України (1991), лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка (1996). «...Я настільки щасливий, що моя творчість отримала таку високу оцінку, той найвищий рейтинг нашої держави, цей український прапор, який гордо, з високо піднятою головою треба нести через увесь світ, що зараз навіть трохи лячно братися до написання нових творів, адже творіння лауреата Шевченківської премії повинно мати високу світову пробу, таку надзвичайну якість, до якої зобов'язує вічне, кришталево чисте мистецтво українського народу, святе ім'я Тараса Шевченка», – наголошував Б.-Ю. Янівський [24, с. 5].

Зазначимо, що композиторська та концертно-творча діяльність Б.-Ю. Янівського до цього часу недостатньо досліджена, тому вважаємо за доцільне докладніше їх окреслити. Враховуючи матеріали періодичних видань, можемо умовно поділити їх на такі розділи:

- газети про музичну спадщину Б.-Ю. Янівського;
- газети та журнали про театральну музику композитора;
- газети про участь у міжнародних фестивалях;
- газети про культурно-громадську діяльність митця.

Багата музична спадщина Б.-Ю. Янівського є різножанровою: оперна, театральна, вокальна, хорова та інструментальна. У 1991 р. написано статтю до 50-річного ювілею (25-річного у житті театру, як і в творчості) композитора: «Музика Богдана Янівського – явище особливе, багатогранне, глибоко національне і в той же час надзвичайно широке за тематичною, емоційною амплітудою, за масштабом мистецьких уподобань, за жанровими ознаками» [30, с. 4].

Львівські любителі музики з радістю слухати пісні Б.-Ю. Янівського «...у супроводі керованого ним естрадного оркестру (до якого входили студенти і викладачі консерваторії – Х. Г.). Диригентську «естафету» передав йому Мирослав Скорик. Оркестр виступав у Кремлівському палаці з'їздів, у Польщі, Болгарії, Чехословаччині, в програмах центрального радіо й телебачення...» [5, с. 19]. У статті йдеться також про трьох режисерів, які «...сформувавши індивідуальність театального композитора Янівського... із спільним розумінням музики – і різко індивідуальним

сприйняттям її, з неоднаковою суто музичною ерудицією. Володимир Опанасенко, Сергій Данченко, Ада Куниця...» [5, с. 19].

Концертно-творчий графік Б.-Ю. Янівського був дуже насиченим, митець намагався пізнати сповна культурно-музичне життя України, «...він «мотається», телефонує, шукає добродійників, меценатів, «вибиває» транспорт, аби довести артистів на концерт, бронює місця у готелі... На це й справді потрібно багато енергії і величезної «дози» оптимізму... Минає якийсь час – і все закручується з новою силою», – згадує про композитора І. Колодій [16, с. 8].

У грудні 1981 р. із творчого відрядження на Байкало-Амурську магістраль повернулися Б.-Ю. Янівський, знаний у світі баяніст Я. Ковальчук, солісти Львівської опери Н. Мельник та І. Нагірний. Щодо поїздки Б.-Ю. Янівський ділився спогадами: «Бамівці зустрічали нас дуже гостинно... А який слухач приходив на наші концерти? Вибагливий і доброзичливий, з тонким розумінням сучасного естрадного мистецтва, законів жанру, щирий і безпосередній... Потяг до пісні, любов до музики, якщо можна так сказати, – в характері бамівців» [33, с. 3]. У цьому ж інтерв'ю композитор повідомив про свої творчі плани на майбутнє: «Готуюся до авторського концерту в Москві, який відбудеться в рамках звіту львівського Клубу творчої молоді перед мистецькою громадськістю столиці» [33, с. 3].

Д. Герасимчук акцентує у статті «Краплина дощу, зерно і свіжий хліб» (1968 р.): «Молодий композитор шукає. Весь час. Він прагне створити сучасну українську естрадну пісню... якби популярнішою стала українська естрада, то молодь перестала б захоплюватись не завжди вдалим закордонним підробками під музику» [8, с. 3].

Вагоме місце у музичній спадщині Б.-Ю. Янівського займають солоспіви на вірші поетів-сучасників, близьких друзів митця: «За вільну Україну – над усе» (сл. І. Колодія), «Вставай, Україно!» (сл. М. Петренка), «Не забудь» (сл. Б. Стельмаха), «В пустелі сизих вечорів» (сл. Л. Костенко), «Журавочка» (сл. П. Шкраб'юка), «Дніпровська балада» (сл. Р. Кудлика), «Балада про двох лебедів» (сл. І. Драча), «Пісня про Ходорів» (сл. Г. Охоцької), «В селі Руда» (сл. Д. Павличка), «На білих крилах рушників» (сл. П. Маха), «Хочеш вір» (сл. Р. Лубківського) та ін.

У 1980-х рр. Б.-Ю. Янівський звернувся до поезії українських класиків, «маючи за плечима значний композиторський досвід і популярність» [11, с. 14]. Створив музику «до відомих класичних зразків» [11, с. 14] на вірші І. Франка («Червона калино, чого в лузі гнешся?...»), «Ой жалю мій, жалю» та М. Шашкевича «До милої», «Думка» («Нісся місяць...»). «Музика Янівського оригінальна, самобутня, свіжа, лірична. Тому його пісні ніколи не розгублюються серед безлічі інших», – зазначає про творчість композитора В. Стефак [29, с. 2].

1986 р. вперше сезон Львівського академічного театру опери та балету імені Івана Франка завершився постановкою нового твору Б.-Ю. Янівського «Одеська балада» (літературне першоджерело лібрето – історичний роман українського письменника Р. Іваничука «Черлене вино»). Щодо цього І. Зінків у статті «“Одеська балада” Б. Янівського» зазначає: «Перше звертання композитора до такого складного жанру, як опера, завжди дуже відповідальне..., бо підготовлене багаторічною працею митця в галузі музики до театральних вистав та пісенною творчістю» [12, с. 8].

Про прем'єрне виконання опери Б.-Ю. Янівського «Одеська балада» Н. Швець (1986 р.) відгукувалася: «За природою свого художнього обдарування Б. Янівський –

композитор-пісняр. Уперше приступаючи до роботи над оперною партитурою, він лишився в найбільш органічному для себе жанрово-інтонаційному середовищі, намагаючись надати своєму мелодичному стилю особливої сили драматичної виразності» [32, с. 7]. А згодом озвучує у статті суб'єктивний погляд та побажання щодо прем'єрного виконання: «Є в опері Б. Янівського і спалахи емоцій, і різкі зіткнення антагоністичних сил, але, на жаль, немає в ній переконливого музичного обґрунтування гостросюжетних ситуацій, відсутній рельєфно виражений інтонаційний конфлікт. Молодий композитор не відчув тих моментів, де повною мірою могли б розкритися драматургічні можливості розгорнутих ансамблевих сцен ... Думаю, що Б. Янівський, будучи прекрасним мелодистом, зможе по-новому відредагувати інструментальну партію, надати їй більшої наспівності і зрештою зробити оркестр «внутрішнім пульсом переживання» (К. Станіславський)» [32, с. 7].

Найпліднішою ділянкою творчого доробку композитора є театральна музика. «...понад 200 вистав, які нині йдуть на сценах нашої держави. Отже, маємо перед собою феномен працездатності і якості праці митця!» [9, с. 2]. З театральних вистав Б.-Ю. Янівського слід не оминати увагою: «Річард III» (В. Шекспіра), «Маклена Граса» (М. Куліша), «Камінний господар» (Лесі Українки), «Отчий світильник» (Р. Федоріва), «Том Соєр» – мюзикл за мотивами повісті Марка Твена (сценічний варіант М. Петренка), «Земля» (О. Кобилянської, 1965), «Місто без любові» (Л. Устинова, 1967), «Ліс Микита» (І. Франка, 1967), «Тил» (М. Зарудного, 1977), які увійшли до золотого фонду українського театального мистецтва. Важливе місце у творчому доробку Б.-Ю. Янівського посідає музична феєрія «Срібна павутина», що стала першим національним мюзиклом (містить 120 музичних номерів для хору, балету, солістів, ансамблів та естрадно-симфонічного оркестру). «Театральний композитор – нелегка професія, адже потрібно працювати не тільки з оркестром, а й з акторами. Разом із ними вдумливо прочитати п'єсу, розібратися в усіх її тонкощах і створити музику, що допомогла б якнайглибше розкрити її зміст», – доречно наголошує про театральну діяльність композитора Н. Алексеєнко [1, с. 3].

У 1988 р. відбувся творчий вечір, присвячений 20-річчю творчої діяльності Б.-Ю. Янівського на театральній ниві. Ведучі свята – народні артисти УРСР Богдан Ступка і Лариса Хоролець – ділилися враженнями: «...з ним надзвичайно цікаво і легко працювати, оскільки він допомагає акторам настроїтись, зосередитись, краще ввійти в образ» [1, с. 3]. Мелодійно звучали пісні Б.-Ю. Янівського у виконанні заслужених артистів УРСР – В. Коляди, Г. Семененко, А. Хостікоєва, Б. Бенюка, Л. Хоролець, Н. Сумської.

4 липня 1991 р. мистецька громадськість відзначала ювілей композитора, в цей же день у «Вільній Україні» з'явилася публікація Л. Толочко «Дивосвіт музики. Б.-Ю. Янівському – п'ятдесят», де йдеться, що «музика Янівського, зійшовши у світ зі сцени, живе поза світлом рампі власним життям, чаруючи нас образністю, мелодичністю, захоплюючи глибиною думок і почуттів, ліричністю, внутрішньою драматургією» [30, с. 4]. Успіхові концерту сприяли виконавці (заслужений артист України, лауреат міжнародних конкурсів Я. Ковальчук; дуєт Н. Мельник та І. Нагірного, Л. Михайленко та тріо «Либідь»), в якому було представлено різні жанрові моделі.

Особливу теплотою до дітей наповнені мультфільми композитора: «Сонячний коровай» – мультиплікаційний фільм про «пригоди бабиного тіста»; «Весілля

свічки», «Як Їжачок з Ведмедиком зорі чистили». Композитор «...чудово розуміє дитячу психологію, душу дитини і намагається своєю музикою ненав'язливо пробудити в ній почуття прекрасного, потяг до усього високого і світлого у житті» [10, с. 4]. На основі фольклорного матеріалу автор створив дев'ять ніжних колискових, які прозвучали у мультиплікаційному фільмі під назвою «Коліскова» (1984 р.) у виконанні народної артистки України Ніни Матвієнко. «Співати колискові – це жіноча справа... а писати колискові – це чоловіча справа», – жартував Б.-Ю. Янівський в розмові з журналісткою О. Лань [23, с. 5].

Варто зазначити, що на сценах багатьох українських театрів з успіхом проходять дитячі опери-казки Б.-Ю. Янівського: «Царівна Жаба» (Р. Кудлика) «...вона пройшла понад сто разів, число, якого не досягла на сцені цього театру (Львівського театру опери та балету імені Івана Франка – Х. Г.) жодна інша опера... Навіть дорослий глядач... був по-справжньому зачарований тими музичними барвами, тим мелодичним розмаїттям, якими наділив героїв української народної казки композитор» [10, с. 4]; «Цар Плаксії та Лоскотон» (В. Симоненко), музичні вистави «Лис Микита» (лібрето Р. Кудлика за казкою І. Франка), «Том Соїер» (лібрето М. Петренка за повістю Марка Твена), «Білосніжка та сім гномів» (лібрето М. Петренка за казкою братів Грімм), «Перстень спокуси» (лібрето Р. Кудлика за казкою І. Франка «Без праці»); опера-казка «Хоробрий півник» (за мотивами п'єси Н. Забіли «Коли зійде місяць»). «Композитор частий гість у школах та дитячих садках, де проводить бесіди про естетичне виховання дітей, музичні ранки» [18, с. 5].

У статті «Пам'ятаю, що я львів'янин» (1991 р.) Л. Рупняк детально і точно описала розмову з Б.-Ю. Янівським до п'ятдесятилітнього ювілею композитора. Йшлося про розвиток українського театру, піснярство, дотримання народних звичаїв та збереження від руйнації пам'яток історії. В 1990 р. Б.-Ю. Янівський був обраний президентом Української асоціації творчої інтелігенції «Світ культури». У розмові з Л. Рупняк він наголосив, що «...наші художні колективи почали виїздити в світ... Бо рівень розвитку мистецтва – дзеркало духовного розвитку нації, крім того, мова пісні, танцю доступна і зрозуміла всім. Однак, ... слід серйозніше відбирати тих, хто представлятиме за рубезем мистецтво України», а згодом додає, що «мета – сприяти відродженню української культури, духовності на всіх континентах... на батьківщині. Маємо філії – в Москві, Якутії, Закарпатті, Чехо-Словаччині, Югославії» [25, с. 4].

З 4 до 6 жовтня 1996 р. «...вирувало буйноцвіття талантів міжнародного фестивалю «Золотих трембіт»» [27, с. 2] у місті Ходорів, що на Львівщині. Три дні проходив перший відбірковий тур. До складу журі відбіркового туру фестивалю входили: керівник конкурсу-фестивалю «Золоті трембіти» – Б.-Ю. Янівський, народна артистка України, солістка львівського державного академічного театру опери та балету імені Івана Франка, професор Львівської консерваторії – Л. Божко, заслужені артисти України, солісти цього ж театру С. Степан і Р. Вітошинський (голова журі), лауреат багатьох міжнародних конкурсів виконавець українських пісень, професор Я. Ковальчук, ведуча гала-концерту Б. Майданська. Під час фестивалю вельмишановне журі виступило з концертною програмою «...не тільки лунали пісні, музику до яких написав маєстро (Б.-Ю. Янівський – Х. Г.), але й проходила щира, задушевна розмова про творчість, нові відкриття в художньому слові, пісенному

жанрі тощо» [27, с. 2]. Слушно зауважив ходорівський поет О. Дудин наприкінці гала-концерту: «...міжнародний фестиваль – конкурс української пісні по-особливому посміхнувся розмаїттям пісенної барви її виконавців... учасники вміють поводитися на сцені, наслідують певний стиль і дух виконання. А це – запорука неабиякого успіху в майбутньому» [27, с. 4].

VI Міжнародний фестиваль-конкурс «Золоті трембіти» відбувся наприкінці жовтня 1996 р. в м. Івано-Франківськ, про який митець згадував: «...це моя батьківщина. Мій батько з Надвірної, а у Снятині, Івано-Франківську живе моя родина... Спілка івано-франківських композиторів обрала мене головою... сам Бог велить фестивалю бути тут» [21, с. 8]. Композитор, голова журі Б.-Ю. Янівський в інтерв'ю з Д. Назарчук розповідає про перші відбіркові тури, географію його учасників, ставлення до фестивалю професіоналів. «У професійних композиторів він має велику повагу. Їх радує, що виконавці співають твори українських композиторів. Українська інтелігенція, яка розуміє, де нам треба рятуватися, теж нас підтримує... Ми з року в рік набираємо обертів. І мене радує, що народ повертається до української пісні, до її мелодійності, ліричності, бо саме це менталітет нашого народу», – акцентував Б.-Ю. Янівський [21, с. 8].

«Мета цих щорічних свят – відродження і пропаганда кращих зразків пісенної творчості українських композиторів, відкриття нових імен та популяризація кращих виконавців, виховання естетичних смаків, активізація культурно-мистецького життя нашої молодшої незалежної країни» [27, с. 2].

Наприкінці серпня 1990 р. відбувся I з'їзд Української асоціації творчої інтелігенції «Світ культури» – «громадської спільноти, яка ставить своєю метою дієве сприяння процесу національного і духовного відродження, захисту ідей гуманізму та утвердження в житті суспільства загальнолюдських цінностей та ідеалів» [35, с. 1]. У статті В. Чудного «Богдан Янівський: час множити добро» (1990 р.) подано інтерв'ю з президентом асоціації Б.-Ю. Янівським, у якому композитор ґрунтовно ділиться своїми думками про появу «нового громадського об'єднання»: «Наша мета в об'єднанні інтелектуального потенціалу суспільства – митців, науковців, письменників. Для подолання їхнього організаційного розокремлення, розгортання спільної роботи і збереження та примноження культурних надбань нашого народу і залагодження ділових зв'язків з українцями за кордоном» [35, с. 1].

Окрім композиторської, виконавської, театральної та педагогічної діяльності Б.-Ю. Янівський інтенсивно займався і меценатською. У червні 1998 р. до часопису «За Вільну Україну» було подано статтю, автор якої зазначав про те, що мешканці Жидачева (Львівська область) «...взяли участь у відкритті Фонду підтримки культури композитора Б.-Ю. Янівського» [2, с. 1]. Почесними грамотами Фонду й редакції «За Вільну Україну» було нагороджено «...людей, які вже долучились до вкрай потрібної справи» – «...співаків Н. Мельник, С. Степана, М. Габрука, головного звукорежисера Львівського телебачення М. Дрібнюка, художників сина і батька Андрія та Лева Дем'янчуків, поетів Р. Кудлика та І. Колодія» [2, с. 1].

На початку липня 1998 р. в Будинку вчених м. Львів відбулося відкриття Благодійного Фонду Б.-Ю. Янівського, де «громадськості представлено увесь проект» [3, с. 1]. «Маєстро Янівський, ... прагне цим новим починанням, з одного боку, активізувати творче життя в регіоні, а з іншого – реально підтримати тих митців, які

в умовах суворих ринкових законів не здатні успішно конкурувати з конформістами або ж не спроможні через хворобу підтримати фізичне існування» [3, с. 1]. Таке непересічне прагнення допомогти «врятувати знедолених митців..., вселити бодай трохи надії» [3, с. 1] свідчать про шляхетні, гуманні та духовні якості особистості Б.-Ю. Янівського.

Про камерно-вокальну лірику митця заслужена артистка України, співачка й бандуристка, професор Львівської національної музичної академії ім. М. В. Лисенка – Людмила Посікіра – наголосила: «Упродовж всього свого творчого життя я співаю твори Янівського з вдячністю... Пісні Янівського переповнені ліризмом, вони мелодійні. А мелодика дуєтів близька до народної пісні» [6, с. 9].

Отже, у статтях, уміщених в періодичних виданнях кінця 60-х рр. ХХ – початку ХХІ століття надзвичайно високо оцінено композиторську, виконавську, театральну, педагогічну, культурно-громадську та меценатську діяльність Б.-Ю. Янівського. Митець «...дав нам можливість почути..., як звучить Львів, присутній у кожній його пісні. Як звучить молодість Львова, бо він пише про молодь і для молоді. Як звучить саме життя» [26, с. 3]. Своїми творчими здобутками, небайдужістю до стану розвитку музичної культури, долі українських митців, естетичного виховання молоді композитор вдався до піднесення культурного життя держави на новий, вищий щабель.

Khristina Golubinka. *The figure of Bohdan-Yurii Yanivskiy was highlighted by the periodical press.*

According to the title in the article was described the musical activity of Bohdan-Yurii Yanivskiy (1941–2005), which was highlighted by Ukrainian periodical press. Basic information about the master's concert and creative way life is presented. The article analyzed the creative and performing practice of reading works written by B.-Y. Yanivskiy through the prism of modern press of that times, musical and critical publications.

This paper aims to research composer and performing activity of Bohdan-Yuriy Yanivskiy on the basis of printed periodicals.

Bohdan-Yurii Yanivskiy is a famous Lviv composer, performer, teacher, conductor, theatrical, cultural and public figure of the second half of the 20th – the beginning of the 21st century. B.-Y. Yanivskiy was highly appreciated for his significant creative contribution to the development of Ukrainian musical art: received the honorary title "People's Artist of Ukraine" (1991), Laureate of Taras Shevchenko National Prize (1996).

Informational publications in periodicals were devoted to the master's creativity, authors of which are in particular R. Kudlyk, V. Opanasenko, Ya. Feilo, B. Hnatovskoiy, V. Chudnyi, Kh. Danylovykh, L. Rupniak, V. Sidanych, I. Kolodiy, B. Stelmakh and others. Such musicologists as L. Kyianovska, V. Dutchak, A. Mukha, V. Kozlov, I. Zinkiv, N. Shvets, O. Kolubaiev referred to the composer's life and artistic way. However, musical activity of B.-Y. Yanivskiy through the prism of modern press of that times, musical and critical articles was not the subject of a separate research consequently requires scientific understanding.

It should be emphasized that composer and concert-creative activity of B.-Y. Yanivskiy is not enough researched by this time, therefore taking into account the materials of periodicals, they can be divided into the following sections:

- newspapers about the musical heritage of B.-Y. Yanivskiy;*
- newspapers and magazines about composer's theatrical music;*

– newspapers about international festivals;

– newspapers about the cultural and public activities of the master.

The topic gives a valuable information about different genres of musical heritage of B.-Y. Yanivskiy (such as opera, theatrical, vocal, choral and instrumental music), which is based on periodicals. Musicology articles by I. Zinkiv and N. Shvets about the premiere performance of the opera by B.-Y. Yanivskiy «Oleska balada» («Ballad from Olesk») were reviewed. Special attention was given to anniversary musical evenings of the master, creative business trips, international festival «Zoloti trembity» («Golden Trembita»), Ukrainian association of creative intelligentsia «Svit kultury» («The World of Culture»), musical and aesthetic education of young people and the composer activity as a philanthropist.

To our mind in articles contained in periodicals the late 60's. 20th and early 21st century composer, performing, theatrical, pedagogical, cultural, social and patronage activities of B.-Y. Yanivskiy were given a highly estimation. B.-Y. Yanivskiy contributed to the rise of the cultural life of the state to a new, higher level due to his creative achievements, attention to the development of musical culture and the fate of Ukrainian artists, aesthetic education of youth.

Key words: B.-Y. Yanivskiy, periodical press, concert and creative way, musical and critical publications.

Література

1. Алексеєнко Н. Двадцять років з театром / Н. Алексеєнко // Вільна Україна. – 1988. – 25 червня. – С. 3.
2. [Б. Г.] Богдан Янівський: творить культуру, і підтримує її / [Б. Г.] // За Вільну Україну. – 1998. – 11 червня. – С. 1.
3. [Б. Г.] Новий крок Богдана Янівського: браво, маестро, віват імпресаріо / [Б. Г.] // За Вільну Україну. – 1998. – 7 липня. – С. 1.
4. Бережной О. За семью нотами... Портреты молодых (Богдан Янивский) / О. Бережной // Львовская правда. – 1969. – 11 октября. – С. 3.
5. Веселка С. Буде музика! [Про творчість молодого львівського композитора Б. Янівського] / С. Веселка // Український театр. – №3. – 1977. – С. 19–20.
6. [В. С.] Музика для душі / [В. С.] // Поступ. – 2003. – 27 травня. – С. 9.
7. Герасимчук Д. Його музика є дійовою особою / Д. Герасимчук // Високий замок. – 1996. – 27 лютого. – С. 4.
8. Герасимчук Д. Краплина дощу, зерно і свіжий хліб. [Про композитора Б. Янівського] / Д. Герасимчук // Ленінська молодь. – 1968. – 13 вересня. – С. 3.
9. Гнатівський Б. Вирує пам'яті ріка... : Б.-Ю. Янівський, народний артист України, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка / Б. Гнатівський // Молода Галичина. – 1996. – 30 березня. – С. 2.
10. Данилович Х. Живе на світі казка / Х. Данилович // Сільські вісті. – 1996. – 15 лютого. – С. 4.
11. Дутчак В. Пісенно-романсова творчість Б.-Ю. Янівського / В. Дутчак // Янівський Б.-Ю. «Червона калино, чого в лузі гнешся?» : Пісні та романси. – Львів : Каменяр, 2009. – С. 13 – 16.
12. Зінків І. «Олеська балада» Б. Янівського / І. Зінків // Музика. – №4. – 1986. – С. 8–9.
13. Кияновська Л. Стильова еволюція галицької музичної культури ХІХ–ХХ ст. : монографія / Л. Кияновська. – Тернопіль : Астон, 2000. – 339 с.
14. Козлов В. Звучат песни Б. Янивского. [Творческий вечер – средства чернобыльцам] / В. Козлов // Львовская правда. – 1986. – 2 августа. – С. 4.
15. Козлов В. Крокувати в ногу з життям: українські композитори – лауреати комсомольських премій / В. Козлов. – К., 1982. – С. 150–154.

16. Колодій І. Щоденний обов'язок, як щоденна молитва [Слово про митця з нагоди 60-річчя] / І. Колодій // За Вільну Україну. – 2001. – 22–23 червня. – С. 8.
17. Колубаєв О. Джерела пісенної творчості Богдана-Юрія Янівського / О. Колубаєв // Студії мистецтвознавчі: Театр. Музика. Кіно: наук. журнал НАНУ, ІМФЕ ім. М. Т. Рильського. – К. : Вид-во ІМФЕ, 2012. – Число 3 (39). – С. 46–52.
18. Композитор – дітям : [Львівський композитор Богдан Янівський] // Культура і життя. – 1994. – 19 лютого. – С. 5.
19. Кудрик Р. А пісня його поміж нас... : Українські митці вшанували пам'ять Богдана Янівського / Р. Кудрик // Високий замок. – 2006. – 25 липня. – С. 6.
20. Муха А. Композитори України та української діаспори : довідник / А. Муха. – К. : Муз. Україна, 2004. – 352 с.
21. Назарчук Д. «Ми повертаємося до української пісні, а отже до своєї суті» / Д. Назарчук // Галичина. – 1996. – 30 жовтня. – С. 8.
22. Опанасенко В. Человек и песня / В. Опанасенко // Комсомольское знамя. – 1967. – 1 августа. – С. 3.
23. Писати колискові – це чоловіча справа : Лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка Богдан Янівський / Інтерв'ю вела О. Лань // Високий замок. – 1996. – 7 травня. – С. 5.
24. Пісня для України – фундамент її існування, – вважає лауреат Шевченківської премії композитор Б. Янівський // За Вільну Україну. – 1996. – 13 квітня. – С. 5.
25. Рупняк Л. Б. Янівський: «Пам'ятаю, що я львів'янин» / Л. Рупняк // За Вільну Україну. – 1991. – 20 липня. – С. 4.
26. Рябокобиленко С. Як звучить молодість Львова / С. Рябокобиленко // Вільна Україна. – 1969. – 14 грудня. – С. 3.
27. Сіданич В. Буйноцвіття талантів «Золотих трембіт» [про міжнародний фестиваль «Золотих трембіт», який проходив у Ходорові] / В. Сіданич // Новий час. – 1996. – 19 жовтня. – С. 2; 4.
28. Стельмах Б. Маршрути золотого трамвая. Нарис / Б. Стельмах // Ленінська молодь. – 1978. – 20 травня. – С. 3.
29. Стефак В. И будут новые песни: [О творчестве композитора Янивского] / В. Стефак // Комсомольское знамя. – 1978. – 9 июня. – С. 2.
30. Толочко Л. Дивосвіт музики: композиторові Б. Янівському – 50 / Л. Толочко // Вільна Україна. – 1991. – 4 липня. – С. 4.
31. Фейло Я. Натхненний музою Каменяря [Творчий портрет львів. композитора, засл. діяча мистецтв Укр. РСР Богдана Янівського] / Я. Фейло // Вільна Україна. – 1981. – 2 грудня. – С. 3.
32. Швець Н. Перша спроба: «Одеська балада» Б. Янівського на львівській сцені / Н. Швець // Культура і життя. – 1986. – 11 травня. – С. 7.
33. Янівський Б. Лине пісня над магістраллю / інтерв'ю взяв Я. Мельничук // Ленінська молодь. – 1981. – 12 грудня. – С. 3.
34. Янівський Б.-Ю. О! Футбол, футбол! : літературно-художнє видання / Б.-Ю. Янівський. – Львів : За Вільну Україну. – 2002. – 40 с.
35. Янівський Б.-Ю. Час множити добро / Записав В. Чудний // Культура і життя. – 1990. – 14 жовтня. – С. 1–2.

